

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind utilizarea, conservarea și protecția solului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege reglementează activitățile privind utilizarea, conservarea, ameliorarea, evaluarea capacității bioproductive, bonitatea economică, protecția solului și monitorizarea integrată a calității solului, în contextul politicilor sectoriale pentru asigurarea utilizării durabile a acestei resurse naturale neregenerabile.

Art. 2. – (1) Obiectivul prezentei legi îl constituie stabilirea cadrului unitar de măsuri și acțiuni, pentru:

a) prevenirea degradării solului și a eventualelor schimbări dăunătoare calității acestuia, în scopul evitării dereglărilor/modificării funcțiilor lui ecologice, și a conservării patrimoniului pedologic și a obiectivelor de patrimoniu cultural;

b) conservarea funcțiilor culturale, energetice, socio-economice ale solului în scopul utilizării sale durabile;

c) restaurarea și refacerea terenurilor afectate de degradare ca urmare a eroziunii pluviale și eoliene, a deficitului sau a excesului de umiditate a scăderii conținutului de materie organică și elemente

nutritive, a reducerii biodiversității, compactării, acidifierii, sodizării, alcalinizării, deșertificării a alunecărilor de teren și a terenurilor afectate de microorganismele de tipul virușilor, bacteriilor și fungilor periculoși;

d) reducerea suprafeței terenurilor scoase din circuitul agricol sau din alte categorii de folosință neagricole prin optimizarea utilizării la maximum a suprafețelor aprobate prin planurile urbanistice;

e) elaborarea planurilor pentru utilizarea, conservarea, ameliorarea, creșterea calității și protecția solului utilizând datele și informațiile obținute pentru realizarea sistemului național de monitorizare sol teren pentru agricultură, în special a celor referitoare la dezvoltarea agriculturii conservative.

(2) Obiectivul prevăzut la alin. (1) se realizează prin:

a) cunoașterea sistematică, permanentă, detaliată, cantitativă și calitativă a solurilor, ca resursă naturală neregenerabilă la nivelul fiecărei parcele cadastrale;

b) asigurarea conservării, ameliorării și protecției solului;

c) asigurarea organizării și funcționării corespunzătoare a sistemului național de monitorizare a calității solului;

d) monitorizarea evoluției stării de calitate a solului prin bonitarea economică a acestuia;

e) identificarea zonelor de risc natural și/sau antropic la : deșertificare, eroziune, exces și/sau deficit de umiditate, compactare, acidifiere, sodizare, alcalinizare, scăderea conținutului în materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității și alunecări de teren, în vederea reducerii acestora;

f) identificarea zonelor de risc la alunecări de teren pe baza studiilor pedologice și a hărților de risc și hazard existente;

g) bilanțul elementelor nutritive, al materiei organice și al reacției din sol în vederea stabilirii dozelor optime de îngrășăminte și amendamente pentru toți utilizatorii de teren, la nivel de parcelă, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 3. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile utilizate au semnificația prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 4. – (1) Prevederile prezentei legi se aplică terenurilor deținute sau utilizate în baza unui titlu, indiferent de categoria de folosință a terenului.

(2) Prevederile prezentei legi nu se aplică siturilor potențial contaminate și contaminate și terenurilor afectate de degradare în urma activităților desfășurate de structurile componente ale sistemului de apărare și securitate națională în domeniu, cărora li se aplică prevederile legislației specifice în vigoare.

Art. 5. – Principiile care stau la baza utilizării, conservării și protecției solului, au în vedere:

a) rolul solului, ca parte componentă a mediului geologic, factor vital al ecosistemelor terestre, resursă naturală fundamentală;

b) importanța solului, ca mediu de viață pentru om, plante și animale, pentru conservarea biodiversității și a rezervei genetice prezente în sol;

c) asigurarea securității alimentare și siguranței alimentelor, materiilor prime alimentare și/sau furajere;

d) asigurarea pe termen lung a unui aport optim și semnificativ al agriculturii, silviculturii și al altor ramuri socio-economice care utilizează solul, la produsul intern brut;

e) menținerea, ameliorarea calității solului, prevenirea degradării solului, stoparea deșertificării și înlăturarea poluanților care periclitizează calitatea solului cu respectarea legislației specifice în vigoare;

f) protecția multifuncționalității solului, ecologică - economică - socială, menținerea, îmbunătățirea și conservarea biodiversității solului și a ecosistemelor;

g) dezvoltarea spațiului rural în scopul utilizării durabile și gestionării eficiente a solurilor;

h) asigurarea nemijlocită a participării și a sprijinului din partea statului, a societății civile, a operatorilor economici și a fiecărui cetățean la elaborarea și aplicarea măsurilor și acțiunilor cu privire la modul de utilizare, conservare și protecție a solului;

i) stimularea participării directe, cu aport propriu, a proprietarilor și a utilizatorilor de terenuri la implementarea măsurilor și acțiunilor privind modul de utilizare, conservare și protecție a solului;

j) elaborarea programelor, planurilor și acțiunilor de interes național, regional și local privind utilizarea, conservarea și protecția solului la care statul are rolul de inițiator sau cofinanțator;

k) elaborarea programelor, planurilor și măsurilor de protecție, prevenire și reducere a efectelor negative asupra solului la nivel național, regional și local;

l) identificarea activităților antropice cu efecte negative asupra solului din toate ecosistemele și a zonelor de risc natural;

m) elaborarea politicilor de amenajare și utilizare a teritoriului, ținând seama de necesitatea protejării proprietăților și a funcțiilor solului;

n) crearea sistemului instituțional necesar pentru utilizarea, conservarea și protecția solului și asigurarea personalului de specialitate;

o) educarea și conștientizarea societății civile în problemele de utilizare, conservare și protecție a solului pentru protejarea sănătății umane și asigurarea dezvoltării durabile;

p) dezvoltarea colaborării internaționale pentru asigurarea realizării programelor naționale de utilizare, conservare și protecție a solului la standarde tehnico-economice și ecologice;

q) armonizarea legislației privind utilizarea, conservarea și protecția solului cu reglementările Uniunii Europene;

r) patrimoniul arheologic din sol este proprietate publică indiferent de regimul juridic de proprietate al terenului unde s-ar afla acele bunuri.

Art. 6. – Utilizarea, conservarea, ameliorarea, evaluarea capacității bioproductive, bonitatea economică, protecția solului și monitorizarea integrată a calității solului, prin măsuri specifice, în sensul prezentei legi, constituie obligații ale autorităților administrației publice centrale și locale și ale persoanelor fizice și persoanelor juridice care dețin sau utilizează cu orice titlu terenurile.

Art. 7. – Statul garantează persoanelor fizice și persoanelor juridice următoarele:

a) accesul la informații privind solul, cu respectarea condițiilor de confidențialitate prevăzute de legislația în vigoare;

b) dreptul de asociere în organizații pentru utilizare, conservare, monitorizare și protecție a solului;

c) dreptul de a fi consultați cu privire la elaborarea și dezvoltarea politicilor și legislației privind solul, emiterea actelor de reglementare în domeniu, elaborarea planurilor și programelor, în conformitate cu reglementările în vigoare;

d) dreptul de a se adresa, direct sau prin intermediul organizațiilor societății civile, autorităților administrației publice centrale, regionale, locale sau judecătorești în probleme de utilizare, conservare și protecție a solului;

e) dreptul la despăgubire pentru prejudiciul suferit, dovedit și evaluat potrivit prevederilor prezentei legi;

f) efectuarea calculului valorilor despăgubirilor de către evaluatorii/expertii funciari – imobiliari pe baza metodelor de evaluare atestate în baza Ghidului evaluatorului funciar din România și a standardelor internaționale în vigoare.

CAPITOLUL II

Structuri organizatorice specializate

Art. 8. – Atribuțiile și obligațiile la nivel central și teritorial în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, în care utilizarea, administrarea, conservarea și protecția solului sunt elemente esențiale de lucru și revin autorității administrației publice centrale din domeniul amenajării teritoriului și urbanismului.

Art. 9. – (1) Atribuțiile și obligațiile la nivel central privind implementarea politicii naționale referitoare la modul de utilizare, administrare, conservare și protecție a solului revin autorității administrației publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală și autorității administrației publice centrale pentru protecția mediului.

(2) Se înființează Comitetul științific pentru îndrumarea și supravegherea desfășurării tuturor activităților privind utilizarea, conservarea, ameliorarea, evaluarea capacității bioproductive, bonitarea economică, protecția solului și monitorizarea integrată a calității solului, denumit în continuare *Comitet științific*.

(3) Comitetul științific este format din oameni de știință și specialiști cu experiență în domeniul utilizării, conservării, ameliorării, evaluării capacității bioproductive, bonității economice, protecției și monitorizării integrate a calității solului, din cadrul Academiei de Științe

Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești”, Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului, universitățile de științe agricole și medicină veterinară și reprezentanți din cadrul autorității administrației publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală, autorității administrației publice centrale pentru protecția mediului, autorității administrației publice centrale pentru sănătate și autorității publice centrale din domeniul transporturilor.

(4) Comitetul științific avizează la nivel central și teritorial planul de management privind atribuțiile și obligațiile pentru implementarea activităților referitoare la utilizarea, conservarea și protecția solului.

(5) Componenta, organizarea, funcționarea și atribuțiile Comitetului științific se aprobă prin ordin comun al autorității administrației publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală și al autorității administrației publice centrale pentru protecția mediului.

(6) Atribuțiile și obligațiile care revin autorității administrației publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală se realizează prin următoarele instituții specializate:

a) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului, denumit în continuare *ICPA București*, cu personalitate juridică, în subordinea autorității administrației publice centrale care răspunde de cercetare;

b) oficiile de studii pedologice și agrochimice județene, denumite în continuare *OSPA*, cu personalitate juridică, în subordinea autorității administrației publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală și coordonarea științifică a *ICPA București*.

(7) Atribuțiile și obligațiile care revin autorității administrației publice centrale pentru protecția mediului, apelor și pădurilor se realizează prin intermediul următoarelor instituții:

a) Agenția Națională pentru Protecția Mediului, denumită în continuare *ANPM*, instituție publică cu personalitate juridică, aflată în subordinea autorității administrației publice centrale pentru protecția mediului, apelor și pădurilor;

b) Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, denumită în continuare *ANANP*, instituție publică cu personalitate juridică, aflată în subordinea autorității administrației publice centrale pentru protecția mediului, apelor și pădurilor.

(8) ICPA București are următoarele atribuții:

a) realizează/reactualizează și gestionează banca de date pedologice și agrochimice la nivel național și actualizează cartările pedologice existente atât pe suport de hârtie cât și pe suport digital;

b) asigură preluarea și/sau reactualizarea studiilor pedologice și a sistemelor județene de monitorizare sol-teren;

c) elaborează statistici și propuneri de programe privind reabilitarea, refacerea și amendarea solurilor în vederea îmbunătățirii calității acestora și realizează estimări bugetare pentru implementarea lor;

d) realizează și asigură funcționarea sistemului național de supraveghere, evaluare, prognoze și avertizare privind efectele ecologice și economice ale solului;

e) elaborează măsuri, programe și proiecte care să conducă la îmbunătățirea calității mediului și a peisajului, precum și la sănătatea solului;

f) realizează și asigură funcționarea unui program național de stabilire a clasei de calitate pe baza notei de bonitare pentru toate parcelele agricole indiferent de proprietar și/sau utilizator;

g) analizează propunerile și avizează tehnico-științific rapoartele privind extinderea planurilor urbanistice;

h) colaborează cu autoritatea publică centrală în domeniul culturii, cu specialiștii sau cu instituțiile delegate de aceasta, în vederea monitorizării și protejării terenurilor cu obiective de patrimoniu cultural;

i) constată și propune măsuri împotriva tuturor persoanelor fizice sau persoanelor juridice care produc daune sau degradează fondul funciar;

j) întocmește și actualizează anual baza de date la nivel național a terenurilor degradate și a zonelor de risc la eroziune, exces sau deficit de umiditate, prin scăderea conținutului de materie organică și elemente nutritive, prin reducerea biodiversității, compactarea, acidifierea, sodizarea, alcalinizarea și deșertificarea, pe baza studiilor realizate de OSPA;

k) elaborează proiecte de organizare și sistematizare a terenurilor agricole în cadrul unității administrativ-teritoriale, pe care le pun la dispoziția primăriilor și consiliilor locale;

l) urmărește permanent optimizarea exploatațiilor agricole în scopul îmbunătățirii eficienței economice, creșterii producției și îmbunătățirii indicilor de calitate a producțiilor agricole.

(9) OSPA are următoarele atribuții:

a) elaborează studii pedologice și agrochimice, realizează și reactualizează sistemele județene de monitorizare sol-teren pentru agricultură;

b) elaborează studiile agrochimice pentru utilizarea rațională, monitorizarea cantitativă și calitativă a aplicării îngrășămintelor minerale și/sau organice, precum și a amendamentelor;

c) elaborează proiecte de organizare și sistematizare a terenurilor agricole în cadrul unității administrativ-teritoriale, pe care le pun la dispoziția primăriilor și consiliilor locale;

d) urmărește permanent optimizarea exploatațiilor agricole în scopul îmbunătățirii eficienței economice, creșterii producției și îmbunătățirii indicilor de calitate a producățiilor agricole, prin realizarea documentelor/studiilor de evaluare, cercetări științifice, testări sau verificări ale calității produselor agricole în raport de calitatea solului, a apei de irigat, a fertilizării și tratamentelor fitosanitare, ale tehnologiilor de producție pentru agricultură;

e) propune și participă la elaborarea și actualizarea metodologiilor de întocmire a studiilor pedologice și agrochimice, a normelor și reglementărilor specifice domeniului de activitate în ceea ce privește utilizarea, conservarea, ameliorarea și protecția calității solului;

f) stabilește grupele de terenuri neproductive care pot fi amenajate în cadrul perimetrelor de ameliorare și folosite pentru producția agricolă, inclusiv pentru recuperarea pajiștilor permanente scoase din circuitul agricol în condițiile legii, la propunerile înaintate de unitățile administrativ-teritoriale;

g) în baza studiilor efectuate propune și stabilește măsurile și lucrările necesare pentru protecția și ameliorarea terenurilor neproductive care pot fi amenajate în cadrul perimetrelor de ameliorare și folosite pentru producția agricolă, inclusiv pentru recuperarea pajiștilor permanente scoase din circuitul agricol în condițiile legii;

h) elaborează studii, întocmește și actualizează anual baza de date la nivel județean a terenurilor degradate și a zonelor de risc la eroziune, exces sau deficit de umiditate, scăderea conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, compactarea, sodizarea, alcalinizarea, acidifierea și deșertificarea;

i) elaborează studii pedologice și/sau agrochimice bonitarea terenurilor agricole pentru: încadrarea în clasa de calitate, concesionarea,

arendarea, comasarea parcelelor, schimbarea categoriei de folosință, scoaterea din circuitul agricol, redarea/introducerea în circuitul agricol;

j) elaborează studii de specialitate și/sau analize privind înființarea plantațiilor, amenajărilor orizicole, legumicole piscicole, evaluare, prognoză, impact și bilanț de mediu pentru obținerea autorizației de mediu;

k) supraveghează și propune măsuri pentru protecția și restabilirea calității solului în cazul producerii de daune sau degradări ale solului, precum și a modului de utilizare a îngrășămintelor.

(10) Studiile și măsurile prevăzute la alin.(9) lit.b), d), h), i) și j) se pot realiza de către persoanele fizice autorizate sau persoanele juridice atestate pentru efectuarea studiilor privind calitatea solului, de autoritatea administrației publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală, conform legislației în vigoare.

(11) Persoanele fizice autorizate și persoanele juridice care efectuează studii în temeiul prezentei legi au obligația să le transmită autorității administrației publice centrale din domeniul agriculturii la solicitarea acesteia.

(12) ICPA realizează și actualizează, prin integrarea sistemelor județene de date și a studiilor elaborate de OSPA, banca de date aferentă pentru agricultură, statistici, programe, proiecte privind evaluarea, utilizarea, conservarea, reabilitarea și amendarea solurilor, pe care le comunică autorității administrației publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală, iar pentru alte instituții acestea se vor pune la dispoziție cu avizul acesteia.

(13) Finanțarea cheltuielilor pentru:

a) activitățile prevăzute la alin. (8) lit. a), b) și j) și alin. (9) lit. a), c) , h) și k) se asigură, anual, de la bugetul de stat sau local, precum și din venituri proprii;

b) activitățile prevăzute la alin. (9) lit. b), d), e), f), g) , i) și j) se asigură din venituri proprii realizate în baza contractelor încheiate cu beneficiarii acestor studii;

c) realizarea/reactualizarea sistemului național și județean de monitorizare sol-teren pentru agricultură, a sistemului național de monitoring a calității solului, precum și a bazei de date aferente, anual, se poate finanța suplimentar și din Fondul de ameliorare al fondului funciar.

(14) Regulamentul de organizare și funcționare, precum și normele de timp și elementele de calculație ale tarifelor pentru efectuarea studiilor de către OSPA se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, în baza propunerilor acestor structuri, avizate de ICPA, în conformitate cu legislația în vigoare.

CAPITOLUL III

Identificarea, investigarea și evaluarea zonelor de risc natural și a terenurilor degradate

Art. 10. – (1) Autoritățile administrației publice centrale competente, prin unitățile aflate în coordonare sau în subordine, după caz, identifică zonele de risc la eroziune, exces sau deficit de umiditate, scădere a conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducere a biodiversității, introducerea accidentală de specii noi în sol, precum și modificare a compoziției și a calității solului în urma intervenției deliberate asupra compoziției păturii vegetale ce îl acoperă, compactare, salinizare, acidifiere și deșertificare.

(2) Autoritățile administrației publice centrale participă la coordonarea întocmirii și actualizării anuale a bazei de date la nivel național a terenurilor degradate și a zonelor de risc la eroziune, exces sau deficit de umiditate, scăderea conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, compactarea, sodizarea, alcalinizarea, acidifierea și deșertificarea, în vederea asigurării raportării datelor privind calitatea solului la Agenția Europeană de Mediu, conform legislației în vigoare.

(3) Finanțarea activităților de investigare, evaluare și identificare este asigurată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților administrațiilor publice centrale competente care le administrează, sau din fonduri externe nerambursabile, prin proiecte executate de instituțiile prevăzute la art. 9 alin. (6) și (7) și aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

Art. 11. – Instituțiile de specialitate centrale și locale realizează investigarea și evaluarea zonelor de risc natural și/sau antropic și a terenurilor degradate.

Art. 12. – (1) Pentru fiecare zonă de risc natural și/sau antropoc identificată se stabilesc perimetrele afectate de procesele prevăzute la art. 10 alin. (1).

(2) Pentru fiecare zonă de risc natural și/sau antropoc identificată/perimetru degradat se elaborează o documentație specifică cuprinzând următoarele informații:

a) localizarea geografică a zonei de risc natural și/sau antropoc/perimetrul degradat;

b) date privind clima și precipitațiile din zonă;

c) date privind biodiversitatea din zonă și geologia zonei unde este constatată degradarea prin diverse procese;

d) date și informații pedologice locale;

e) natura și tipul degradării;

f) cauzele degradării;

g) evaluarea de risc;

h) programe de măsuri de restaurare specifice zonelor de risc natural și/sau antropoc identificate;

i) informații privind utilizarea în trecut, prezent și viitor a terenurilor degradate care urmează să constituie subiectul unui program de măsuri de restaurare;

j) obiectivele incluse în programele de măsuri prevăzute la lit. h), restricții impuse în zonele de risc natural și antropoc, programe de protecție și de monitorizare necesare;

k) existența unor obiective de patrimoniu cultural.

(3) Documentația specifică elaborată se depune la OSPA și se avizează de către ICPA.

(4) Pentru fiecare zonă de risc natural și/sau antropoc/perimetru degradat amplasat în aria naturală protejată, în situl Natura 2000, în obiective de patrimoniu cultural, documentația specifică elaborată respectă restricțiile impuse prin legislația specifică acestora.

Art. 13. – Autoritățile administrației publice centrale competente, pe baza analizei documentației specifice prevăzute la art. 12 alin. (2), decide acceptarea sau necesitatea completării investigației și a programelor de măsuri de restaurare, specifice zonei de risc natural identificate.

Art.14. – Perimetrele afectate și cele suspectate a fi degradate sunt supuse monitorizării de către autoritățile administrației publice centrale competente.

Art. 15. – (1) În cazul perimetrelor afectate, autoritățile administrației publice centrale competente solicită elaborarea programelor de restaurare și monitorizare necesare.

(2) Deținătorii cu orice titlu a terenurilor, care se află sub incidența prevederilor alin.(1), au obligația aplicării măsurilor cuprinse în programele de restaurare și monitorizare.

(3) Rezultatele activității de monitorizare sunt înregistrate și stocate într-o bază de date privind calitatea solului.

(4) Baza de date este coordonată de către autoritatea administrației publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală prin ICPA București la nivel central și prin OSPA la nivel județean.

(5) Autoritatea administrației publice centrale pentru mediu are acces la baza de date.

Art. 16. – (1) În cazul unui sol afectat de procesele prevăzute la art. 10 alin. (1), dacă autoritățile administrației publice centrale competente, în urma efectuării investigațiilor, constată că deținătorii terenurilor sunt responsabili pentru schimbările dăunătoare solului, vor impune aplicarea măsurilor de restaurare specifice zonei de risc natural și/sau antropic identificate și suportarea costurilor de către aceștia.

(2) În cazul unui sol afectat de procesele prevăzute la art. 10 alin. (1), dacă autoritățile administrației publice competente, prin instituțiile specializate, în urma efectuării investigațiilor constată că părțile implicate nu sunt responsabile pentru schimbările dăunătoare solului, asigură, prin unitățile sale specializate, măsuri de restaurare specifice zonei de risc natural și/sau antropic identificate, a căror finanțare este suportată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri externe nerambursabile, prin proiecte executate de instituțiile prevăzute la art. 9 alin. (6), (7) și aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

Art. 17. – Metodologia de identificare a zonelor de risc natural și/sau antropic sau a terenurilor degradate, precum și metodologiile de

investigare, evaluare de risc și restaurare a terenurilor degradate fac obiectul unui ghid tehnic, aprobat prin ordin comun al conducătorilor autorităților administrației publice competente, la propunerea Comitetului științific, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 18. – (1) Autoritatea administrației publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală inventariază zonele de risc natural și/sau antropoc, în baza datelor și informațiilor furnizate de către instituțiile specializate.

(2) Lista zonelor de risc natural și/sau antropoc se aprobă prin ordin comun al conducătorilor autorităților administrației publice centrale competente, la propunerea Comitetului științific, în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi și se actualizează anual.

(3) Lista prevăzută la alin. (2) se transmite unităților administrativ-teritoriale în vederea completării în registrul agricol, precum și Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară în vederea înscrierii în Registrul Agricol Național.

CAPITOLUL IV

Restaurarea terenurilor degradate și refacerea ecologică a terenurilor afectate de alunecările de teren

Art. 19. – (1) Autoritățile administrației publice centrale competente stabilesc la propunerea Comitetului științific necesitatea programelor de restaurare a terenurilor degradate prin eroziune, exces sau deficit de umiditate, scădere a conținutului de materie organică, reducere a biodiversității, compactare, sodizare, alcalinizare, acidifiere, deșertificare și aprobă proiectele elaborate în acest sens, inclusiv pentru cele amplasate în ariile protejate sau situri Natura 2000, în obiective de patrimoniu cultural cu respectarea prevederilor legislației specifice acestora.

(2) Autoritățile administrației publice centrale competente, prin unitățile aflate în coordonare sau în subordine, monitorizează și controlează implementarea programelor de restaurare a terenurilor degradate prin eroziune, exces sau deficit de umiditate, scădere a conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, scădere a fertilității, compactare, salinizare, acidifiere,

deșertificare și alunecări de teren, și aprobă proiectele elaborate în acest sens.

(3) Finanțarea activităților de restaurare a terenurilor degradate în toate cazurile se asigură de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților administrației publice centrale competente care le administrează sau din fonduri externe nerambursabile, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri, în cazul deținătorilor de teren prevăzuți la art. 16 alin. (2), și din surse proprii, în cazul deținătorilor de teren cu orice titlu prevăzuți la art. 16 alin. (1).

Art. 20. – (1) Deținătorii de terenuri sunt obligați să ia măsurile necesare de restaurare a terenurilor pe toată perioada de exploatare agricolă și silvică, la încheierea procesului de exploatare și la concesionarea/înstrăinarea acestora.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale care dețin în administrare terenuri indiferent de folosință sunt obligate să ia măsuri necesare de restaurare a terenurilor pe toată perioada de deținere și exploatare și concesionare a acestora.

(3) Concesionarii terenurilor utilizate pentru desfășurarea activităților de prospecțiune, explorare și exploatare a resurselor minerale sunt obligați să realizeze restaurarea terenurilor, în conformitate cu legislația specifică în vigoare.

(4) Deținătorii de terenuri pe care se desfășoară activități industriale sunt obligați să ia măsuri necesare de restaurare pe toată perioada de desfășurare a activității, la încetarea acesteia și la înstrăinarea terenurilor.

(5) Deținătorii de terenuri pe care se desfășoară activități economice sunt obligați să depună o garanție financiară pe toată perioada utilizării acestora în vederea refacerii păturii de sol afectat/degradat.

(6) Proprietarii își rezervă dreptul de a certifica anual modul de folosință a terenului și de a da acordul cu privire la folosința acestuia, iar utilizatorii au obligația de a comunica proprietarului intenția sa cu privire la modul de utilizare a terenului.

Art. 21. – Investigarea și refacerea ecologică a terenurilor afectate de alunecările de teren se realizează conform prevederilor legislației specifice în vigoare.

CAPITOLUL V

Măsuri de utilizare durabilă a solului

Secțiunea 1

Menținerea funcțiilor solului, prevenirea și reducerea riscurilor de degradare a acestuia

Art. 22. – În scopul menținerii funcțiilor solului, prevenirii și limitării riscului asupra sănătății umane și a mediului, pentru zonele de risc natural și/sau antropic identificate, autoritățile administrației publice centrale competente au următoarele atribuții, după caz:

a) stabilesc necesitatea elaborării programelor de măsuri corespunzătoare pentru prevenirea, reducerea riscului și combaterea degradării solului;

b) elaborează programele prevăzute la art. 19 alin. (1), la propunerea ICPA, în baza studiilor efectuate de către OSPA;

c) aprobă programele de măsuri prevăzute la art. 19 alin. (1);

d) monitorizează și controlează aplicarea dispozițiilor cuprinse în programele prevăzute la art. 19 alin. (1);

e) actualizează și revizuiesc la un interval de 5 ani programele de măsuri prevăzute la art. 19 alin. (1).

Secțiunea a 2-a

Conștientizarea și participarea publicului, schimbul de informații și alinierea la progresul tehnic

Art. 23. – Autoritățile administrației publice centrale competente promovează schimbul de informații tehnice și de bună practică în vederea utilizării durabile a solului și a evaluării riscului de degradare a acestuia, pentru alinierea la progresul tehnic existent în Uniunea Europeană și dezvoltă instrumente de stimulare a conservării solului ca resursă naturală neregenerabilă.

Art. 24. – Autoritățile administrației publice centrale competente și unitățile din subordine sau în coordonare, mediatizează importanța protecției solului și promovează măsuri necesare pentru conștientizarea populației, a operatorilor economici și a tuturor factorilor interesați în scopul utilizării durabile a solului, a conservării acestuia ca

resursă naturală neregenerabilă, prin instituțiile de specialitate din subordine sau în coordonare.

Art. 25. – (1) Autoritățile administrației publice centrale competente și instituțiile specializate din subordine sau aflate în coordonare au următoarele atribuții, după caz:

a) dezvoltă și modernizează subsistemul național de monitorizare integrată a solului și propune programe pentru reducerea aportului de poluanți proveniți din surse agricole și de management al reziduurilor organice provenite din zootehnie în zone vulnerabile și potențial vulnerabile la poluarea cu nitrați, împreună cu Sistemul național de monitorizare sol-teren pentru agricultură, precum și sol-vegetație forestieră pentru silvicultură;

b) actualizează periodic Programul național de monitorizare sol-teren pentru agricultură și silvicultură, conform legislației în domeniu;

c) elaborează Programul Național pentru Protecția Solului, la propunerea Comitetului științific, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

d) elaborează și aplică programe pentru dezvoltarea infrastructurii rurale, viabile din punct de vedere economic, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

e) stabilește măsuri privind interzicerea decopertării și utilizării orizontului fertil al solului în vederea înstrăinării și restricționării/limitării și scoaterii din circuitul agricol a terenurilor cu sol fertil;

f) identifică și delimitează rezervațiile naturale, corelat cu reglementările prevăzute în legislația specifică a ariilor naturale protejate și a obiectivelor de patrimoniu cultural;

g) asigură accesul la informația de mediu și participarea publicului la luarea deciziilor privind utilizarea, conservarea și protecția solului, în condițiile de confidențialitate prevăzute de legislația în vigoare;

h) elaborează și implementează programe prin campanii de conștientizare, informare, educare în domeniul utilizării, conservării și protecției solului;

i) urmărește aplicarea programelor și a măsurilor pentru respectarea obligațiilor care decurg din convențiile internaționale referitoare la conservarea și protecția solului, la care România este parte;

j) colaborează cu organizații și autorități similare din alte țări și reprezintă Guvernul în relațiile internaționale în domeniul utilizării, conservării și protecției solului;

k) formulează propuneri de instrumente economico-financiare de stimulare, reducere sau scutire de taxe, impozite și acordare a altor facilități fiscale, pentru înlocuirea în procesul de producție agricolă și silvică a substanțelor periculoase sau pentru investiții în procese tehnologice și produse care reduc impactul ori riscul de deteriorare a calității solului, precum și pentru aplicarea de măsuri speciale de utilizare, conservare și protecție a solului;

l) promovează programe de măsuri pentru prevenirea, reducerea riscului, combaterea degradării și poluării solului, restaurarea terenurilor degradate și refacerea terenurilor afectate de alunecări de teren și asigură instrumente/mecanisme pentru implementarea acestora.

(2) Autoritatea administrației publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală are următoarele atribuții:

a) dezvoltarea sistemului informațional privind evaluarea, prognoza, avertizarea și aplicarea măsurilor de intervenție operativă cu privire la starea solului, în baza datelor transmise de instituțiile cu atribuții în aplicarea dispozițiilor prezentei legi;

b) identificarea și promovarea programelor de cercetare-dezvoltare în domeniu și a programelor de formare, instruire a personalului calificat pentru supraveghere, analiză, evaluare și control al calității solului;

c) certifică, prin intermediul ICPA și sprijină dotarea laboratoarelor instituțiilor prevăzute la art. 9 alin. (6), în limita sumelor alocate de la bugetul de stat cu această destinație;

d) aprobă documentațiile care vor stabili programele de proiectare, finanțare și execuție a măsurilor și lucrărilor necesare pentru protecția și ameliorarea terenurilor neproductive care pot fi amenajate în cadrul perimetrelor de ameliorare și folosite pentru producția agricolă;

e) aprobă metodologiile de întocmire a studiilor pedologice și agrochimice pentru terenurile agricole, propuse de Comitetul științific;

f) aprobă normele și reglementările specifice domeniului de activitate în ceea ce privește utilizarea, conservarea, ameliorarea și protecția calității solului, propuse de Comitetul științific.

(3) Elaborarea și actualizarea metodologiei de întocmire a studiilor pedologice și agrochimice, a normelor și reglementărilor specifice domeniului de activitate în ceea ce privește utilizarea, conservarea, ameliorarea și protecția calității solului se realizează de Comitetul științific și se aprobă prin ordin al autorității administrației publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală.

Secțiunea a 3-a

Atribuțiile și răspunderile altor autorități publice centrale și locale

Art. 26. – (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale sunt obligate să furnizeze informații la solicitarea autorității administrației publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală, competente în aplicarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin.(1) instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Art. 27. – Autoritățile administrației publice centrale au următoarele atribuții și răspunderi:

a) să elaboreze programe aplicabile în domeniul propriu de activitate, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

b) să asigure integrarea politicilor de sol în politicile sectoriale;

c) să elaboreze planuri și programe sectoriale, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

d) să asigure, în structura lor organizatorică, structuri cu atribuții în domeniul conservării și protecției solului, încadrate cu personal de specialitate;

e) să elaboreze normele și reglementările specifice domeniului de activitate în ceea ce privește utilizarea, ameliorarea, conservarea și protecția solului, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 28. – Autoritatea administrației publice centrale pentru sănătate are următoarele obligații și răspunderi:

a) organizează și coordonează activitatea de monitorizare a stării de sănătate a populației în raport cu calitatea solului pe baza

datelor și studiilor furnizate de unitățile specializate, și a studiilor efectuate de structurile proprii;

b) participă la elaborarea reglementărilor privind calitatea și igiena solului și la controlul respectării și aplicării acestora;

c) raportează periodic sau la cerere autorităților administrației publice centrale competente efectele solului degradat sau poluat asupra sănătății populației sau a mediului;

d) elaborează rapoarte sintetice privind starea sănătății în raport cu indicatorii de sănătate care pot fi influențați de calitatea solului, pe baza datelor și studiilor furnizate de autoritățile competente pentru managementul calității solului și a studiilor efectuate de structurile proprii;

e) colaborează la nivel central, regional și local, în asigurarea accesului publicului la informații privind sănătatea în raport cu calitatea solului;

f) prin structurile proprii, asigură evaluarea impactului calității solului asupra sănătății populației;

g) elaborează norme și instrucțiuni specifice pentru asigurarea aplicării prevederilor prezentei legi;

h) prin structurile proprii participă la elaborarea componentei de impact asupra sănătății.

Art. 29. – Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor are următoarele obligații și răspunderi:

a) asigură calitatea și siguranța produselor alimentare în raport cu calitatea solului;

b) participă la elaborarea reglementărilor privind calitatea și igiena solului și participă la controlul aplicării acestora.

Art. 30. – (1) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară are obligația să asigure, prin instituțiile subordonate, înregistrări în registrul cadastral cu privire la starea calității solului.

(2) Pentru fiecare parcelă cadastrală, pe lângă nota de bonitare și clasa de calitate a terenului agricol sau forestier, se înregistrează în evidențele cadastrale și în cartea funciară, dacă este cazul, fenomene, procese cu impact asupra calității solului sau restricții de interes public referitoare la anumite utilizări ale terenului.

Art. 31. – Instituțiile publice centrale de apărare, ordine publică și siguranță națională au următoarele atribuții și răspunderi:

a) elaborează norme și instrucțiuni specifice în domeniile lor de activitate, pentru aplicarea prevederilor prezentei legi;

b) supraveghează respectarea de către personalul propriu a normelor de utilizare, conservare și protecție a solului pentru activitățile din zonele de responsabilitate;

c) aplică sancțiuni personalului propriu pentru încălcarea prevederilor prezentei legi în activitățile din zonele de responsabilitate;

d) asigură informarea autorităților administrației publice centrale competente cu privire la accidentele majore de poluare datorate activităților desfășurate de acestea;

e) alocă fonduri pentru finanțarea lucrărilor/activităților de refacere a calității solurilor.

Art. 32. – Autoritatea administrației publice centrale pentru educație și cercetare are următoarele atribuții și răspunderi:

a) adaptează planurile și programele de învățământ, la toate nivelurile, în scopul însușirii noțiunilor și principiilor de utilizare, conservare și protecție a solului pentru conștientizarea și instruirea tuturor categoriilor de elevi, pentru formarea specialiștilor în domeniul științelor solului și creșterea gradului de conștientizare a societății civile în acest domeniu;

b) asigură promovarea programelor de cercetare – dezvoltare în domeniul științelor solului și finanțarea acestora;

c) asigură fundamentarea unor programe școlare în scopul extinderii cifrei de școlarizare în învățământul preuniversitar și universitar și înființarea de noi specializări cu caracter pedologie și agrochimie în cadrul instituțiilor de învățământ superior existente.

Art. 33. – (1) Autoritatea administrației publice centrale din domeniul transporturilor are următoarele atribuții și răspunderi:

a) elaborează și aplică programe pentru dezvoltarea infrastructurii de transport, a transporturilor multimodale și a transportului combinat, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

b) identifică zonele de risc la alunecări de teren, la accidente carstice și/sau a celor datorate exploatărilor miniere subterane, în zonele de responsabilitate.

(2) Autoritatea administrației publice centrale din domeniul lucrărilor publice dezvoltării și administrației are următoarele atribuții și răspunderi:

- a) dezvoltă planuri și programe care materializează politica națională de amenajare a teritoriului și localităților;
- b) urmărește protejarea patrimoniului natural, inclusiv prin măsuri impuse unităților care desfășoară activități în domeniul turismului și încurajează aplicarea principiilor ecoturismului;
- c) identifică zonele de risc la alunecări de teren, în zonele de responsabilitate.

Art. 34. – (1) Autoritatea administrației publice centrale pentru cultură și patrimoniu național are următoarele atribuții și răspunderi:

- a) participă la monitorizarea și protejarea terenurilor cu patrimoniu cultural, și a terenurilor constituite ca rezervații naturale ale solurilor;
- b) participă la completarea listei zonelor de risc și a registrului național al terenurilor degradate;
- c) colaborează cu autoritățile administrației publice locale și Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară la delimitarea prin coordonate în sistem de proiecție stereografică a obiectivelor de patrimoniu cultural și la înscrierea restricțiilor de interes public referitoare la anumite utilizări ale terenului, cu titlu gratuit, în sistemul integrat de cadastru și carte funciară;
- d) urmărește protejarea obiectivelor de patrimoniu cultural în zonele de risc.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin.(1) se îndeplinesc direct de autoritatea administrației publice centrale din domeniul culturii sau prin serviciile publice deconcentrate ale acesteia.

Art. 35. – Poliția Română, Jandarmeria Română, poliția locală, Garda Națională de Mediu și gărzile forestiere acordă sprijin, în condițiile legii și a competențelor specifice, la solicitarea scrisă a reprezentanților autorităților administrației publice centrale, regionale și locale competente în executarea atribuțiilor specifice.

*Secțiunea a 4-a**Procedura de obținere a certificatului privind calitatea solului*

Art. 36. – (1) Procedura de obținere a certificatului privind calitatea solului reglementează condițiile de solicitare și de emitere a certificatului privind calitatea solului, perioada de valabilitate și modalitatea de revizuire, cuantumul taxei și al tarifelor aferente.

(2) Solicitarea și obținerea certificatului de calitate a solului sunt obligatorii la schimbarea deținătorului de teren/înstrăinarea terenului cu orice titlu valabil, care a fost afectat de următoarele activități:

- a) agricole, silvice și zootehnice existente sau noi;
- b) industriale și economice existente sau noi cu impact semnificativ asupra solului;
- c) activități militare cu impact semnificativ asupra solului.

(3) Solicitarea și obținerea certificatului de calitate a solului sunt obligatorii la finalizarea oricăror lucrări în care stratul de sol a fost afectat.

(4) Procedura de obținere a certificatului privind calitatea solului se elaborează de către Comitetul științific și se aprobă prin ordin comun al autorităților administrației publice centrale competente.

Art. 37. – (1) Certificatul privind calitatea solului se eliberează de către ICPA pe baza raportului privind starea de calitate a solului întocmit de OSPA sau persoanele fizice sau juridice atestate pentru efectuarea studiilor privind calitatea solului, conform legislației în vigoare.

(2) Raportul privind starea de calitate a solului se întocmește de OSPA sau persoanele fizice și juridice atestate, iar costurile vor fi suportate de deținătorul terenului.

(3) Raportul privind starea de calitate a solului conține următoarele documente:

- a) istoricul terenului;
- b) observații pedologice însoțite de buletine analize fizice, hidrofizice, chimice, agrochimice, microbiologice și micromorfologice;
- c) indicatori de calitate a solului;
- d) existența unor situri arheologice protejate de lege;
- e) existența unor obiective de patrimoniu cultural.

(4) Indicatorii de calitate a solului prevăzuți la alin.(3) lit.b)-e) în cazul terenurilor agricole se înregistrează în Registrul Agricol Național la solicitarea ICPA.

Art. 38. – Autoritățile administrației publice centrale competente, prin unitățile din subordine sau aflate în coordonare, informează publicul, prin mass-media, asupra proiectelor și activităților pentru care este necesară eliberarea certificatului privind calitatea solului.

Art. 39. – (1) Utilizarea, ameliorarea, conservarea și protecția solului constituie o responsabilitate a persoanelor fizice și persoanelor juridice care dețin terenurile și construcțiile de orice natură.

(2) Deținătorii în baza unui titlu valabil, ai terenurilor agricole și silvice și construcțiilor de orice natură, precum și utilizatorii acestora, prin a căror activitate pot cauza schimbări dăunătoare caracteristicilor și funcțiilor solului, au următoarele obligații:

a) monitorizează permanent calitatea și caracteristicile solurilor, pe suprafața cărora s-au desfășurat activități cu impact semnificativ asupra solurilor;

b) să pună la dispoziția organelor de inspecție și control toate informațiile și facilitățile necesare desfășurării activităților acestora;

c) să îndeplinească, în totalitate și la termen măsurile impuse prin actele de constatare încheiate de persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control;

d) să asigure prevenirea, reducerea riscului de degradare și combatere a schimbărilor solului, generate de propria lor activitate ori care ar putea fi cauzate de utilizările necorespunzătoare ale terenului, sau de aplicare a unor practici neconforme cu reglementările legale în vigoare;

e) să furnizeze, la solicitarea autorităților administrației publice centrale competente, datele și informațiile pe care le dețin privind utilizarea și calitatea solurilor;

f) să respecte condițiile privind protejarea obiectivelor de patrimoniu cultural impuse de legislația specifică acestora.

(3) În cazul deținătorilor, persoane juridice obligațiile prevăzute la alin. (2) se completează cu următoarele obligații:

a) asigură și actualizează permanent evidența privind utilizarea terenurilor deținute printr-un titlu valabil, precum și a calității solurilor conform legislației în vigoare;

b) monitorizează permanent calitatea și caracteristicile solurilor terenului deținut în baza oricărui titlu valabil, pe suprafața căruia s-au desfășurat activități cu impact semnificativ asupra solurilor.

Art. 40. – Persoanele juridice care prospectează, explorează sau exploatează resursele solului sau ale subsolului au obligația de a proteja solul, stabilită prin legislația specifică în vigoare.

CAPITOLUL VI

Controlul și inspecția privind gospodărirea durabilă și calitatea solului

Art. 41. – (1) Controlul și inspecția privind gestionarea solurilor se realizează prin personalul împuternicit în acest scop de autoritățile administrației publice centrale competente.

(2) Procedura de control și inspecție se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Pentru terenurile administrate de instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, cărora le sunt aplicabile prevederi specifice, controlul și inspecția privind gestionarea solurilor se realizează prin personalul propriu împuternicit, în domeniile lor de activitate, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

Art. 42. – (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, pentru persoane fizice și de la 20.000 lei la 50.000 lei pentru persoane juridice, nerespectarea prevederilor art. 39 alin. (2) și (3).

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit în acest scop al autorităților administrației publice centrale competente.

(3) Pentru terenurile administrate de instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, constatarea se face în urma unui raport științific de specialitate întocmit de către instituțiile prevăzute la art. 9 alin. (6) lit. b) și avizate de ICPA, iar contravențiile și

aplicarea sancțiunilor se realizează de persoanele împuternicite de acestea.

(4) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de 50.000 lei întocmirea studiilor pedologice și agrochimice, precum și a Raportului privind starea de calitate a solului de către persoane fizice sau juridice neautorizate/neatestate conform legislației în domeniu.

Art. 43. – Contravențiilor prevăzute la art. 42 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 44. – În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi autoritățile administrației publice centrale competente aprobă prin ordin comun normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 45. – Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2021.

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României,
cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția
României, republicată.*

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI

FLORIN IORDACHE

ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 10 noiembrie 2020.
Nr. 246.

Definirea termenilor și a expresiilor specifice

1. *Administrarea solului/gestionarea solurilor* – ansamblul de politici, măsuri, acțiuni și lucrări privind utilizarea durabilă a solului, conservarea și protecția acestuia ca resursă naturală neregenerabilă, precum și prevenirea și limitarea/minimizarea activităților distructive pentru sol;

2. *Autoritățile administrației publice centrale competente* – Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor;

3. *Bonitarea economică/notă de bonitare* – notă (între 0 și 100) care exprimă în mod convențional potențialul relativ de producție al unui teren pentru o anumită plantă cultivată cu o tehnologie standard. Nota este evaluată pe baza caracteristicilor solului și a condițiilor de mediu. Valoarea poate depăși 100 în condiții de irigații;

4. *Certificatul de calitate a solului* – act care atestă calitatea solului, eliberat la finalizarea oricăror lucrări în urma cărora stratul de sol a fost afectat sau la înstrăinarea terenurilor afectate de activități economice cu impact asupra solului;

5. *Deținătorul de teren* – persoană fizică sau persoană juridică care deține în proprietate sau în folosință un teren în baza unui titlu valabil sau construcții de orice natură;

6. *Dezvoltarea durabilă* – reevaluarea constantă a dialogului om-natură și solidaritatea între generații procesul evoluției pluridimensionale a societății omenesci. Principalele obiective constau în cunoașterea economică, progresul social, protecția mediului și a resurselor naturale;

7. *Echilibrul ecologic* – ansamblul stărilor și corelațiilor dintre elementele componente ale unui sistem ecologic, care asigură menținerea structurii, funcționarea și dinamica sa;

8. *Evaluarea* – orice metodă utilizată pentru măsurarea, calcularea, modelarea, prognozarea sau estimarea prezenței unui poluant în mediul geologic;

9. *Expertul* – persoana fizică autorizată sau persoana juridică acreditată și numită de un organ de stat sau de părțile interesate pentru a efectua o expertiză;

10. *Experții de investigație și/sau organe de investigație* – persoane fizice autorizate sau persoane juridice care îndeplinesc sarcinile conform prezentei legi, posedă cunoștințele necesare unui expert, atestate de autoritățile administrației publice centrale competente, conform legislației în vigoare, prezintă încredere pentru astfel de sarcini și dispun de echipamentul necesar corespunzător;

11. *Funcțiile solului* sunt:

a) funcții culturale/de arhivă:

1 - istoria naturală și istoria culturală a societății umane;

2 - mediu cultural pentru populație și activități umane;

b) funcții ecologice:

1 - mediu fizic pentru dezvoltarea și conservarea biodiversității solului;

2 - mediu fizic pentru populație;

3 - componentă vitală a ecosistemelor naturale sau antropice;

4 - mediu pentru descompunere, reglare și restaurare a echilibrului ecologic ca urmare a proprietăților de depozitare, filtrare, tamponare și transformare a substanțelor, nutrienților și, mai ales, de protecție a apei freatică;

5 - rezervă genetică;

6 - reglarea compoziției atmosferei și hidrosferei prin participarea la circuitul substanțelor chimice și al apei;

7 - geotermă, protectoare pentru relief;

8 - tampon pentru variații bruște de climă, aciditate etc.

c) funcții energetice:

1 - acumulare de energie chimică și transfer de substanțe și energie între geosfere;

2 - absorbție și căldură (radiație solară) și propagarea ei în atmosferă;

d) funcții socio-economice:

1 - sursă de materii prime;

2 - sursă de cărbune/materie organică;

3 - mediu fizic pentru așezări umane, desfășurare a activităților umane socio-economice și infrastructuri ale societății umane

necesare – mijloc de producție agricolă și forestieră/producție de biomasă;

4 - GIS - Sistem Informațional Geografic;

12. *Gospodărirea solului* – ansamblul activităților de utilizare, conservare, protecție a resursei naturale de sol, pentru satisfacerea nevoilor sociale, culturale și economice, precum și activitatea de prevenire și combatere a acțiunilor de degradare sau contaminare a solului și a bogățiilor de interes public din acesta; activitățile care, printr-un ansamblu de mijloace tehnice și măsuri legislative, economice și administrative, conduc la utilizarea, conservarea/menținerea calității/funcțiilor/bogățiilor solului pentru satisfacerea nevoilor sociale, culturale și economice și la protecția împotriva poluării acestei resurse naturale, precum și la combaterea acțiunilor distructive ale apelor;

13. *Natura 2000* – rețea europeană de zone naturale protejate care cuprinde un eșantion reprezentativ de specii sălbatice și habitate naturale de interes comunitar;

14. *Obiective de patrimoniu cultural* – bunuri culturale mobile, situri arheologice, monumente istorice, zone de protecție ale monumentelor istorice, zone construite protejate, construcții cu valoare arhitecturală sau istorică deosebită, stabilite prin documentații de urbanism aprobate;

15. *Perimetrele afectate* – areale de terenuri, înregistrate cadastral/stabilite prin acte normative, ale căror soluri sunt afectate de eroziune, scăderea conținutului de materie organică și elemente nutritive, compactare, acidifiere, salinizare, deșertificare, alunecări de teren;

16. *Perimetrele de ameliorare* – areale de terenuri cu soluri grav deteriorate, precis delimitate și definite, potrivit reglementărilor legislative în vigoare, care fac sau trebuie să facă obiectul unor proiecte speciale de restaurare, reabilitare sau reconstrucție ecologică a solurilor, terenurilor și peisajului;

17. *Perimetrele degradate* – areale de terenuri ale căror soluri prezintă schimbări dăunătoare/negative în caracteristicile lor fizice, chimice sau biologice care afectează funcțiile solului și, prin aceasta, sănătatea, supraviețuirea sau activitățile oamenilor și celorlalte organisme vii;

a) biologic:

1 - terenuri pe care sunt depozitate deșeurile menajere sau zootehnice, reziduurile rezultate din industria alimentară și care au încărcătură microbiologică crescută;

2 - terenuri afectate de apele reziduale zootehnice, nămolurile rezultate de la stațiile de epurare;

b) radioactiv – areale de terenuri sau proprietăți imobiliare poluate cu substanțe radioactive, datorită diverselor activități socio-economice din cadrul ciclului combustibilului nuclear sau al altor activități de cercetare, industriale, medicale, care folosesc sau generează surse radioactive de mare activitate;

18. *Perimetrele suspectate de degradare a fi afectate* – areale de terenuri ale căror soluri manifestă tendințe de schimbare dăunătoare/negative în caracteristicile lor fizice, chimice sau biologice care afectează funcția solului și, prin aceasta, sănătatea, supraviețuirea sau activitățile oamenilor și celorlalte organisme vii;

19. *Raportul privind starea de calitate a solului* – documentație tehnică elaborată de specialiști în domeniul științelor pedologice, persoane fizice autorizate sau persoane juridice, care cuprinde valorile indicatorilor privind starea și calitatea solului;

20. *Reabilitarea ecologică* – proces de recreare sau refacere a unui ecosistem în urma unei regresii ecologice, de către specialiști care dirijează procesul de refacere în forma originală a structurilor și funcțiilor posedate anterior de ecosistemul dat sau grupul de ecosisteme;

21. *Reabilitarea terenurilor degradate* – lucrări de refacere a terenurilor afectate de eroziune, stabilite în funcție de cauzele care au condus la apariția și desfășurarea proceselor de eroziune;

22. *Reconstrucția ecologică* – proces de reconstruire a unui nou tip de ecosistem ecologic după distrugere și/sau retrogresiunea ecologică a altuia;

23. *Reconstrucția eco-pedologică a terenurilor degradate* – ansamblul lucrărilor efectuate în vederea aducerii unui teren afectat, după remedierea acestuia, cât mai aproape de starea naturală;

24. *Recuperarea ecologică* – stimularea proceselor spontane/regenerării naturale, desfășurarea lor în cadrul și conform legităților naturale, care se desfășoară lent, implică prezența obligatorie a unor fragmente ale ecosistemelor existente anterior și nu necesită din partea oamenilor decât cheltuieli minime cu un consum energetic redus;

25. *Regenerarea naturală* – proces de redresare ecologică a cărui desfășurare se petrece fără intervenția omului, care durează minimum 2-3 ani, dar cel mai adesea peste 20 de ani, dacă desfășurarea sa are loc în condiții normale, naturale, de refacere a structurilor și funcțiilor unui ecosistem afectat de cauze naturale sau antropice;

26. *Remedierea ecologică* – proces de vindecare a unor sisteme ecologice afectate grav de impact natural și antropic folosind, în mod deliberat, un complex de mijloace fizice, chimice și biologice;

27. *Remedierea terenurilor degradate:*

a) eliminarea sau reducerea cauzelor și a efectelor dăunătoare asupra terenurilor/solului;

b) prevenirea sau reducerea migrării poluanților fără eliminarea poluanților înșiși, respectiv asigurarea măsurilor de limitare a poluării solului și a celorlalte elemente ale mediului;

c) eliminarea sau reducerea schimbărilor dăunătoare asupra caracteristicilor fizice, chimice sau biologice ale solului;

d) restabilirea funcțiilor solului corespunzător cu cerințele necesare asigurării utilizării durabile a solului;

28. *Restaurarea ecologică* – proces care constă în desfășurarea unor procese naturale sau dirijate de om, procese care vizează eliminarea consecințelor negative ale proceselor de retrogresiune ecologică și de refacere a funcționalității ecosistemelor în curs de degradare. Restaurarea ecologică îmbracă diferite forme: regenerarea naturală, recuperarea ecologică, reabilitarea ecologică, reconstrucția ecologică, remedierea ecologică, construcția ecologică. Activități de restaurare ecologică a mediului sunt: reîmpădurirea, refacerea terenurilor degradate (stoparea eroziunii, refacerea terenurilor afectate de lucrări de construire a căilor de comunicație afectate de lucrări hidrotehnice, refacerea terenurilor în locul carierelor și terenurilor afectate de exploatarea petrolieră), recopertările cu vegetație, refacerea bonității terenurilor, biosolubilizarea unor metale grele din minereul sărac sau steril, introducerea de noi specii de plante sau de animale;

29. *Restaurarea terenurilor degradate* – ansamblul măsurilor de restaurare a echilibrului ecologic prin lucrări de reabilitare, remediere, reconstrucție eco-pedologică a terenurilor degradate;

30. *Restricțiile de utilizare/limitări de folosință sau stabilirea unor condiții în care pot fi utilizate terenurile* – măsurile care previn deteriorarea caracteristicilor fizice, chimice sau biologice ale solului în scopul menținerii în folosință durabilă a acestuia;

31. *Retrogresiunea ecologică* – înrăutățirea structurală și funcțională a stării ecosistemelor în urma unor impacte negative, provocate de cauze naturale sau artificiale/antropice;

32. *Riscul major* – probabilitatea apariției imediate sau neîntârziată a unor pericole grave asupra sănătății oamenilor și/sau a mediului;

33. *Riscul natural* – probabilitatea ca un anumit efect negativ al unui fenomen natural să se producă într-o anumită perioadă de timp în anumite condiții;

34. *Schimbarea dăunătoare a solului* – schimbarea care produce efecte periculoase și prejudiciabile asupra funcțiilor solului;

35. *Schimbarea dăunătoare pentru sol* – efectele dăunătoare sau nedorite ale diverselor impacturi asupra funcțiilor solului, capabile să provoace riscuri, pericole, dezavantaje sau neplăceri apreciabile pentru societate, perimetrele suspectate de vreo afectare, terenurile suspecte de schimbări dăunătoare pentru calitatea solului;

36. *Sistemul național de monitorizare a calității solurilor* – sistemul național de supraveghere, evaluare, prognoză, avertizare și intervenție operativă cu privire la starea calității solurilor agricole și silvice;

37. *Spațiul rural* – zona aparținând comunelor, precum și zona periurbană a orașelor sau municipiilor, în care se desfășoară activități economice și sociale, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, activități încadrate în următoarele domenii economice:

a) producție agricolă și/sau zootehnică, silvică, de pescuit și acvacultură;

b) procesarea industrială a produselor agricole, silvice, piscicole și de acvacultură, precum și activități meșteșugărești, artizanale și de mică industrie;

c) servicii de turism și de agrement rural;

38. *Solul* – stratul superior al scoarței terestre, compus din particule minerale, materie organică, apă, aer și organisme vii; este interfața dintre pământ/suprafața uscatului Terrei, aer și apă și găzduiește cea mai mare parte a biosferei; corpul (sistem) natural dinamic alcătuit din compuși solizi minerali și organici, apă, aer și organisme vii, care reprezintă un mediu pentru dezvoltarea plantelor;

39. *Studiul eco-pedologic* – efectuarea de analize, cercetarea calității solului și menținerea/exercitarea funcțiilor solului finalizată prin întocmirea unei documentații tehnice eco-pedologice pentru un anume

teren/perimetru pe care s-a desfășurat, se desfășoară sau se va desfășura o activitate agricolă, zootehnică, silvică cu impact asupra solului;

40. *Utilizarea durabilă* – folosirea resurselor regenerabile într-un mod și o rată care să asigure aceleași resurse generațiilor viitoare;

41. *Utilizatorul de teren* – persoana fizică sau persoana juridică care deține și/sau utilizează un teren, în baza unui act încheiat în forma autentică în acest caz, proprietarul își rezervă dreptul de a certifica anual modul de folosință a terenului și de a-și da acordul cu privire la folosința terenului, iar utilizatorul are obligația de a comunica proprietarului intenția sa cu privire la modul de utilizare a terenului;

42. *Zonele de risc natural* – arealul expus unui risc natural, delimitat în suprafață și în adâncime.